

Pràctica 3: Interpolació polinòmica i integració numèrica

Arnau Mas

24 d'Abril 2018

Problema 1

L'objectiu d'aquest problema és interpolar la funció $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ donada per

$$f(x) = \frac{1}{1 + 25x^2}$$

a l'interval $[-1, 1]$ mitjançant el polinomi interpolador de Lagrange. Es faran servir dos conjunts de nodes diferents per a realitzar la interpolació. En primer lloc, n nodes equidistants dins de l'interval, és a dir, donats per

$$x_k = -1 + \frac{2k}{n}$$

per $k \in \{0, \dots, n-1\}$. Els altres nodes que farem servir seran nodes de Chebyshev, definits com

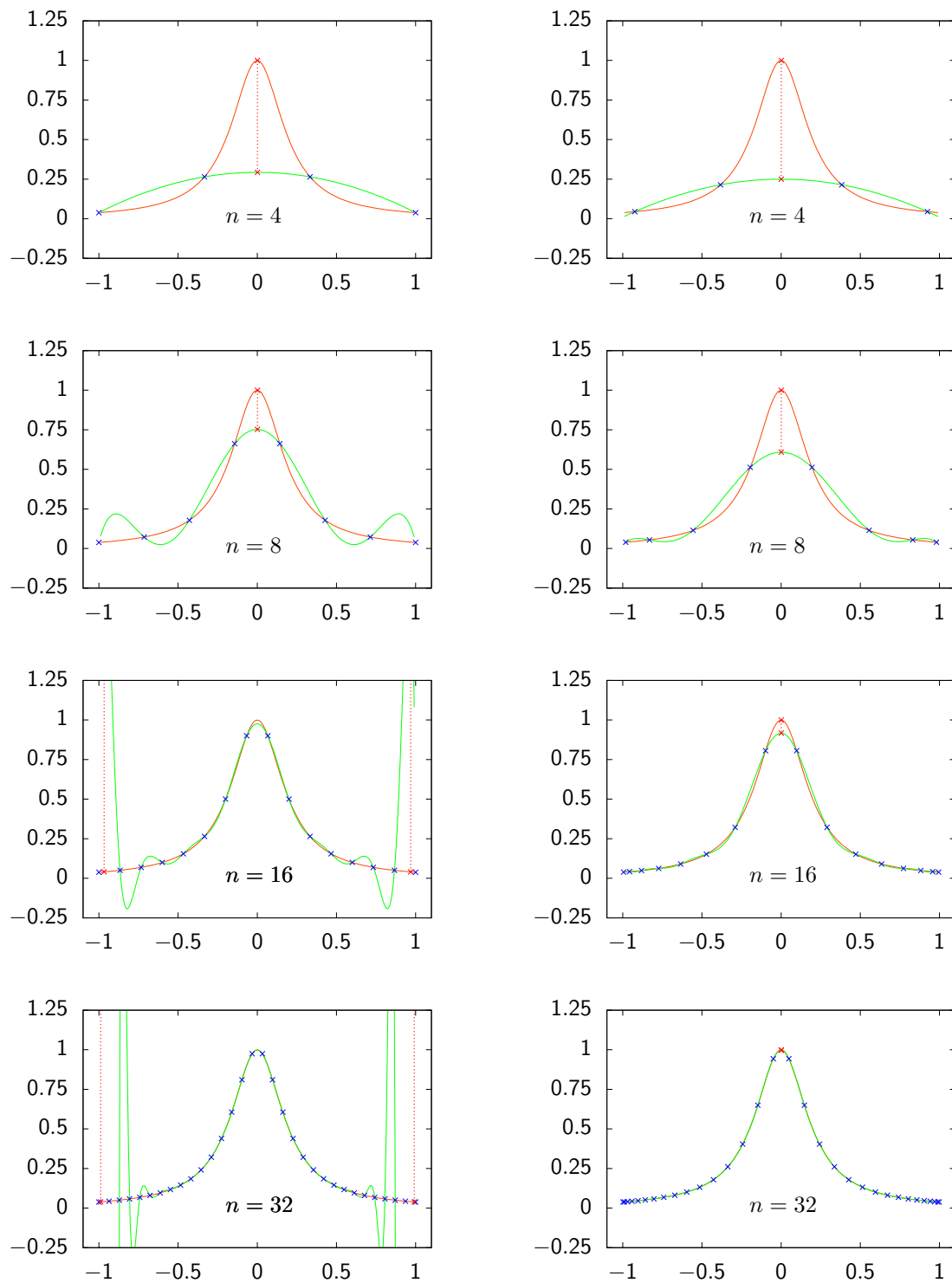
$$x_k = \cos\left(\frac{2k+1}{n+1} \frac{\pi}{2}\right)$$

per $k \in \{0, \dots, n-1\}$. Es proposa fer la interpolació fent servir 4, 8, 16, 32 i 64 nodes.

El programa `nodes.c` genera una llista amb n nodes equidistants o de Chebyshev. Aquesta llista serveix d'entrada per al programa `prob1.c`, que implementa el mètode de diferències dividides de Newton per a calcular els coeficients del polinomi interpolador de Lagrange per als nodes donats. A més avalua aquest polinomi aplicant la regla de Horner. El fitxer auxiliar `diferencies_dividides.c` conté la implementació de funcions auxiliars per aquests programes, com el càlcul de diferències dividides fent ús de l'expressió recursiva així com una implementació de la regla de Horner per avaluar un polinomi.

— * —

Per a tenir una idea del màxim error que es comet en cada cas hem avaluat tant la funció com el polinomi en un nombre elevat de punts. En particular en els punts donats per $x_k = -0.989 + k \cdot 0.011$ per $k \in \{0, \dots, 180\}$, que són 181 punts repartits de forma equidistant a l'interval on estem interpolant.

Figura 1.1: Resultat d'interpoliar f fent servir n nodes equidistants (esquerra) i n nodes de Chebyshev (dreta)

Problema 2

Considerem la funció de Bessel de primera espècie d'ordre zero, $J_0(x)$. Volem estimar els valors de les arrels de J_0 , és a dir, de les x^* tals que $J_0(x^*) = 0$. Una manera de fer-ho és interpolar la inversa de J_0 a l'interval $(1.9, 3)$. En aquest interval J_0 és localment invertible ja que és estrictament decreixent i derivable. Concretament construirem el polinomi interpolador que té per nodes $(J_0(x_n), x_n)$. D'aquesta manera, si p és el polinomi que obtenim, $p(0)$ és una aproximació de x^* .

El programa `prob2.c` calcula el polinomi interpolador de Lagrange amb el mètode de les diferències dividides de Newton a partir d'un conjunt de nodes donats. Seguidament l'avalua al punt zero fent servir la regla de Horner. La interpolació s'ha fet de grau 1, 3 i 5 i els resultats es mostren a

Taula 2.1: Interpolant valors positius de $J_0(x)$ més pròxims al canvi de signe de la funció.

Grau	x^*	$J_0(x^*)$
1	2.404 728 613 882 804	$5.032 915 224 793 92 \times 10^{-5}$
3	2.404 822 718 113 948	$1.474 162 667 958 62 \times 10^{-6}$
5	2.404 825 294 785 460	$1.364 892 383 294 46 \times 10^{-7}$

Taula 2.2: Interpolant valors negatius de $J_0(x)$ més pròxims al canvi de signe de la funció.

Grau	x^*	$J_0(x^*)$
1	2.400 077 241 947 102	$2.467 503 813 402 49 \times 10^{-3}$
3	2.404 149 375 353 531	$3.510 877 051 945 27 \times 10^{-4}$
5	2.404 216 734 868 258	$3.161 088 435 468 27 \times 10^{-4}$

Taula 2.3: Interpolant valors de $J_0(x)$ simètrics al canvi de signe de la funció.

Grau	x^*	$J_0(x^*)$
1	2.404 927 513 002 775	$-5.292 872 039 523 10 \times 10^{-5}$
3	2.404 824 021 911 155	$7.972 989 952 971 00 \times 10^{-8}$
5	2.404 825 653 043 717	$-4.949 964 568 641 48 \times 10^{-8}$

Observem que el millor resultat l'obtenim amb la interpolació de grau 5 de valors simètrics al voltant del canvi de signe de $J_0(x)$. En general les millors són les interpolacions amb els valors positius i amb els simètrics, i la interpolació amb valors negatius és prou dolenta en comparació.

De fet ja podíem esperar des del principi que la millor interpolació fos la simètrica, ja que és l'única que en l'interval de punts interpoladors conté al x^* , i en general si tenim els punts interpoladors en un interval $[a, b]$ i volem avaluar el polinomi interpolador $p(x)$ en un punt fora d'aquest interval, l'error obtingut pot ser molt gran.

Problema 3

El nostre objectiu és obtenir un valor aproximat de la integral

$$I = \int_0^1 \frac{dx}{1+x^2} = \arctan(1) - \arctan(0) = \frac{1}{4}\pi \approx 0.785\,398\,163\,397\,448 \quad (3.1)$$

pel mètode dels trapezis i pel mètode de Simpson dividint l'interval $[0, 1]$ en quatre parts iguals.

El programa `prob3.c` calcula aquestes aproximacions i l'error que es comet amb cadascuna. Amb el mètode dels trapezis hem obtingut $I \approx 0.782\,794\,117\,647\,059$, que comparat amb el valor exacte amb 15 decimals de l'equació (3.1) ens dona un error aproximat de $2.604\,045\,750\,389 \times 10^{-3}$.

Amb el mètode de Simpson obtenim $I \approx 0.785\,392\,156\,862\,745$, que comparat amb l'equació (3.1) té un error aproximat de $6.006\,534\,703 \times 10^{-6}$.

Per tant veiem que amb la regla de Simpson hem obtingut una millor aproximació.

Problema 4

El nostre objectiu és obtenir un valor aproximat de la integral

$$I = \int_1^5 \frac{e^x}{x} dx$$

pel mètode dels trapezis dividint l'interval $[1, 5]$ en $n = 4, 8, 16, 32, 64$ parts iguals.

El programa `prob4.c` calcula aquestes aproximacions i una estimació de l'error comés. Els resultats obtinguts per a cada n es mostren a la taula 4.1.

Taula 4.1: Resultat i estimació de l'error obtingut per a cada n .

n	Aproximació de I	Estimació de l'error
4	40.239 701 356 634 455	10
8	38.782 928 156 314 796	2.5
16	38.413 711 363 539 406	0.625
32	38.321 069 162 332 130	0.156 25
64	38.297 886 904 128 802	0.039 062 5

L'estimació de l'error l'hem calculat segons la fórmula:

$$\left| \frac{(b-a)F}{12} h^2 \right|,$$

on b i a són els extrems del interval —en el nostre cas $b = 5$ i $a = 1$ —, F és una fita superior de la segona derivada de la funció que volem integrar a l'interval, i $h = (b-a)/n$. Tenim, per tot $x \geq 1$

$$\frac{d^2}{dx^2} \left(\frac{e^x}{x} \right) = \frac{e^x(x^3 - 2x^2 + 2x)}{x^4} \leq \frac{e^x}{x},$$

per tant podem triar $F = e^5/5 \approx 30$. De manera que per a cada n ens queda l'estimació de l'error $160 \cdot n^{-2}$. Observem que per a un major nombre de divisions del interval esperem millorar l'aproximació de I .